

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **B. S.**
zastoupená advokátkou Mgr. Barborou Blahutovou
sídlem Nekázanka 883/8, 110 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2024, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** uhradit žalobkyni k rukám Mgr. Barbory Blahutové, advokátky náhradu nákladů řízení ve výši 7 288 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále také „ČSSZ“ nebo „žalovaná“) ze dne 10. 1. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná potvrdila rozhodnutí ze dne 23. 12. 2021, č. j. X, a zamítla námitky žalobkyně. Žalobkyně měla za to, její invalidita z důvodu zhoršení zdravotního stavu odpovídá druhému stupni a z tohoto důvodu měly správní orgány změnit výši jí přiznaného invalidního důchodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

II. Žaloba

2. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
3. Stěžejní žalobní námitkou byla skutečnost, že žalovaná nepostupovala v souladu se závazným právním názorem, který byl uveden v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2022, č. j. 20 Ad 12/2022-72, že ke dni vydání předchozího rozhodnutí o námitkách došlo u žalobkyně k poklesu pracovní schopnosti minimálně o 50 %.
4. Žalobkyně měla za to, že žalovaná neposoudila správně závažnosti jejího onemocnění, nezohlednila vliv dalších onemocnění na výši invalidity ani vliv onemocnění na výkon výdělečné činnosti, v důsledku čehož došlo k nesprávnému určení míry poklesu pracovní schopnosti a nesprávnému určení stupně invalidity a s tím související výše invalidního důchodu.
5. Žalobkyně doložila k důkazu aktuální lékařské zprávy, ze kterých mimo jiné vyplývá lékařský závěr, že její zdravotní stav se nadále zhoršuje, trpí těžkou skoliózou s nemožností další operační léčby a je založeno riziko ochrnutí dolní končetiny, což odpovídá invaliditě minimálně druhého stupně.
6. Žalobkyně dále namítala, že správní orgány nedostatečně přihlédly k vlivu zdravotních onemocnění žalobkyně na možnost nadále vykonávat výdělečnou činnost, v důsledku čehož nedošlo ke zvýšení procentuálního ohodnocení invalidity podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále také „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Správní orgány vůbec nezohlednily vliv dalších zdravotních postižení na invaliditu žalobkyně, a to ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření podrobně popsala předchozí průběh správního i soudního řízení. Dále se žalovaná zaměřila na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Zdůraznila objektivitu a správnost svého rozhodnutí, opírajícího se o odborné lékařské posudky a právní předpisy. Žalovaná je po zhodnocení předložené zdravotnické dokumentace přesvědčena, že byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně. Při vyhodnocení posudkových závěrů vycházela ze zjištěných diagnóz. Posudek považovala za objektivní. Ve věci odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů, předcházející řízení a řízení před krajským soudem

8. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
9. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně má přiznanou invaliditu prvního stupně s datem vzniku 11. 5. 2020.

10. Dne 6. 9. 2021 žalobkyně požádala o změnu výše invalidního důchodu.
11. Lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ Opava došel dne 15. 10. 2021 k závěru, že se u žalobkyně jedná o postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. Lékař uzavřel, že se nadále jedná o invaliditu prvního stupně.
12. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku OSSZ rozhodnutím ze dne 23. 12. 2021, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítla. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami.
13. Pro účely námitkového řízení žalovaná nechala vypracovat lékaře ČSSZ, pracoviště Ostrava, posudek o invaliditě ze dne 1. 4. 2022. Lékař došel k závěru, že se u žalobkyně jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem míry pracovní schopnosti o 40 %. Jde nadále o invaliditu prvního stupně.
14. Žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 4. 2022, č. j. X, námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
15. Proti rozhodnutí ze dne 29. 4. 2022 žalobkyně brojila žalobou u Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud k návrhu žalobkyně doplnil dokazování znaleckým posudkem soudního znalce MUDr. V. L. Krajský soud následně nechal posoudit zdravotní stav žalobkyně PK MPSV v Ostravě, která v posudku ze dne 10. 11. 2022 konstatovala, že žalobkyně byla ke dni vydání rozhodnutí ze dne 29. 4. 2022 invalidní ve druhém stupni, protože její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.
16. Krajský soud rozsudkem ze dne 12. 12. 2022, č. j. 20 Ad 12/2022-72, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2022, č. j. X, a vrátil jí věc k dalšímu řízení. Proti rozsudku krajského soudu ze dne 12. 12. 2022 žalovaná podala kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 4. 2024, č. j. 3 Ads 8/2023-37, odmítl.
17. Zdravotní stav žalobkyně nechala žalovaná opětovně posoudit lékařem ČSSZ, pracoviště Ostrava. Ten v posudku ze dne 7. 8. 2023 shledal, že se u žalobkyně jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem míry pracovní schopnosti o 40 %. Dospěl k závěru, že jde nadále o invaliditu prvního stupně. Datum vzniku invalidity stanovil ke dni 30. 4. 2019.
18. Podle posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, byla shledána nadále invalidní v prvním stupni invalidity. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně je idiopatická skolióza Th-L páteře se závažnou poruchou statodynamiky, s projevy vertebrogenního algického syndromu v hrudním, a především bederním úseku, se stavem po dekompresi L4/5 vlevo pro stenózu v červenci 2019 s přetrvávajícím iritačně zánikovým kořenovým syndromem L5 vlevo, se snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení.
19. Z posudku vyplývá, že posudek Lékařské posudkové služby OSSZ Opava ze dne 15. 10. 2021 lze potvrdit. Podle lékaře ČSSZ rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní

postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40-50 %. Lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně s ohledem na zachovanou schopnost využívat při pracovním zařazení dosaženého vzdělání a pracovní zkušeností z oboru administrativy dolní hranici z daného rozmezí, tj. 40 %. Datum vzniku invalidity stanovil na 30. 4. 2019, kdy byly vyšetřením prokázány neurologické komplikace, kořenový syndrom L5 vlevo s plánovaným operačním řešením. Dne 2. 1. 2024 byla provedena recenze posudku ze dne 7. 8. 2024 se závěrem, že lékař ČSSZ postupoval v souladu s platnou metodikou a legislativou a vycházel z dokumentace, která se jeví jako dostačující a objektivní.

20. Žalovaná dne 10. 1. 2024 vydala napadené rozhodnutí, kterým potvrdila prvostupňové rozhodnutí a námitky žalobkyně zamítla. Proti napadenému rozhodnutí žalobkyně brojí žalobou.
21. Krajský soud nechal pro účely soudního řízení vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Ostravě. Posudková komise dne 29. 8. 2024 zasedala ve složení předsedy komise, další lékařky s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV.
22. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a lékařské nálezy předložené žalobkyní a lékařské zprávy uvedené na str. 2-17 posudku, včetně znaleckého posudku MUDr. V. L. V posudku byl podrobně shrnut průběh předchozího řízení, průběh zdravotního posouzení žalobkyně. Byly popsány žalobní námitky žalobkyně. Byla uvedena její pracovní anamnéza. V posudku PK MPSV, Ostrava byl podrobně rozebrán znalecký posudek MUDr. L. a další podstatné lékařské nálezy žalobkyně. Při jednání komise byla žalobkyně přešetřena přítomnou neuroložkou.
23. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je idiopatická skolióza, hrudně-bederní krajina s bolestí dolní části zad; hrudně-bederní krajina se st. p. v dekompresi L4/5 s přetrvávajícím chronickým kořenovým syndromem L5 vlevo a nadále trvající těžší poruchou statodynamické funkce páteře v terénu skoliózy Th-L páteře.
24. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů, zpráv a znaleckého posudku konstatovala, že pokles pracovní schopnosti je hodnocen v kapitole XIII., oddílu E, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které v rámci rozmezí 40-50 % stanovila míru poklesu pracovní schopnosti v horní rovině, tj. 50 %.
25. Posudková komise uvedla, že zdravotní postižení žalobkyně není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 2c, oddílu E, kapitoly XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. U žalobkyně není těžká porucha funkce ve smyslu závažného omezení pohybových schopností, je schopna samostatného stoje bez opory, chůzi zvládá samostatně bez pomůcek, včetně pat i špiček. Ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky bez navýšení. V důsledku působení více zdravotních postižení žalobkyně není pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobkyně je nutné šetření od břemen, statické zátěže (dlouhý stoj, sed), omezení činnosti ve vynucených polohách.
26. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně je 50 % a PK MPSV uvedla, že se jedná o invaliditu druhého stupně, která vznikla dne 30. 4. 2019.

V. Jednání soudu

27. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 24. 10. 2024 za přítomnosti žalobkyně, její zástupkyně a zástupkyně žalované. Zástupkyně žalobkyně odkázala na písemné vyhotovení žaloby a na zaslané vyjádření. Zástupkyně žalované odkázala na své písemné vyjádření k žalobě. Krajský soud seznámil účastníky s podstatnými částmi spisu správního i dávkového a následně provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 29. 8. 2024. Zástupkyně žalobkyně uvedla, že žalobkyně má subjektivně za to, že u ní lze shledat invaliditu III. stupně, ale vzhledem k délce a komplikovanosti daného řízení s posudkem PK MPSV plně souhlasí, souhlasí i s jeho závěry a je ztotožněna s tím, že byla shledána invalidní v druhém stupni invalidity. Zástupkyně žalované uvedla, že považuje posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý. Poté dal krajský soud účastníkům řízení prostor ke konečným návrhům a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

28. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
29. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
30. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového

hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č. j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).

31. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
32. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na jejichž základě mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, konkrétně musí určit a objasnit důvod, proč nebyl invalidní důchod přiznán. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, na základě jakých skutečností a posudkových závěrů nebyla dávka přiznána. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
33. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) nechal pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení krajský soud vypracovat posudek PK MPSV ze dne 29. 8. 2024, který následně provedl k důkazu při ústním jednání dne 24. 10. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudek z hledisek shora uvedených, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.

34. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení. Je třeba zdůraznit, že členem posudkové komise byla lékařka se specializací v oboru neurologie. Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a lékařských nálezů doložených během správního a soudního řízení žalobkyní, včetně znaleckého posudku MUDr. V. L.) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudků zpracovaných ve správním řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost posudku důvody pro tuto odlišnost.
35. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 50 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a další lékařky z oboru neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
36. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
37. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise stejně jako lékař OSSZ Opava a lékař ČSSZ zařadila zdravotního postižení žalobkyně pod kapitolu XIII., oddíl E přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ovšem na rozdíl od lékaře OSSZ Opava zařadila onemocnění žalobkyně do položky 2b – totožně jako lékař ČSSZ a stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně na horní hranici procentuálního rozmezí (na rozdíl od lékaře ČSSZ, který hodnotil na dolní hranici), a to na 50 %. Zvolení této položky 2b, oddílu E, kapitoly XIII. přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity odpovídá dle PK MPSV i nově předloženým lékařským nálezům.
38. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 29. 8. 2024. PK MPSV měla k dispozici veškeré žalobkyní předložené zprávy, žalobkyni také osobně zhlédla, proto mohla srovnat zjištění plynoucí z lékařských zpráv se skutečným stavem. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 29. 8. 2024 za

stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni invalidity.

39. Napadené rozhodnutí, kterým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí, proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

40. Žalovaná v napadeném rozhodnutí potvrdila závěr prvostupňového rozhodnutí, že žalobkyně je nadále invalidní v prvním stupni invalidity. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná vázána závěrem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 29. 8. 2024, podle něhož žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni. Invalidita druhého stupně u žalobkyně vznikla dne 30. 4. 2019; „doba platnosti (lhůta kontrolní lékařské prohlídky): trvale.“
41. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud v souladu s vyčíslením náhrady nákladů řízení, které zástupkyně žalobkyně doručila zdejšímu soudu dne 31. 10. 2024, shledal, že náklady představují v projednávané věci odměnu právního zastoupení žalobkyně, spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby dle § 11 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), konkrétně převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření ze dne 26. 6. 2024 a účast u ústního jednání dne 24. 10. 2024 (v částce 1 000 Kč za jeden úkon), § 7, § 9 odst. 2 advokátního tarifu a náhradě hotových výdajů v částce 1 200 Kč za čtyři úkony právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náhrada hotových výdajů se dále skládá z cestovného vlakem, a to Praha – Ostrava dne 24. 10. 2024 ve výši 514 Kč a Ostrava – Praha dne 28. 10. 2024 ve výši 574 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 1 000 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobkyně není plátcem DPH. Celková výše odměny za zastupování žalobkyně advokátkou činí 7 288 Kč.
42. Žalovaná je tedy povinna žalobkyni k rukám její zástupkyně na nákladech řízení nahradit částku 7 288 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24. října 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně